

7.24 Kapucín pôsobiaci ako poľný duchovný pastier v čase tureckých vojen v Uhorsku

Z českej kapitulnej knihy roku 1601.

Najrozličnejší kapucíni sprevádzali po desaťročia katolícke vojská po mori a po súši proti postupujúcim Turkom. Nasledujúci prameň zaznamenáva, ako sa sám budúci generál rádu 1602 – 1605 neohrozene vyznamenáva v boji.¹

10099 Práve v čase, keď cisár viedol v Uhorsku vojnu proti Turkom, odobral sa tam komisár s troma ďalšími bratmi, a to s kazateľom pátrom Františkom z Tarentu, pátrom Bertrandom z Udine a s pátrom Gabrielom z Innsbrucku. Mali ako kňazi motivovať vojakov k boju proti neveriacim a dať im sviatosť Cirkvi, ako im pápež dal k tomu plnú moc, aby všetkým tým, ktorí bojovali alebo padli v tejto vojne pri obrane kresťanskej viery, udelili odpustky a pápežské požehnanie. V tomto boji bol páter komisár príkladom vynikajúcej cnosti a svätosti: keď pri Alba Regia obkľúčili Turci kresťanské vojsko zo všetkých strán, takže pre kresťanov nebolo nijakej nádeje, nebol zdrvený presilou barbarov, ponáhľal sa pred vojsko, pozdvihol v dôvere v Božiu ochranu a svätých drevený kríž s relikviami svätých proti palbe kanónov a vliat kresťanom odvahu, takže získali veľké víťazstvo nad nepriateľmi. Boh spravil týmto víťazstvom veľký zázrak: pretože všetci mohli vidieť, že dopady nepriateľských granátov nespôsobili kresťanským vojskám žiadne škody - akoby stratili pri pohľade na kríž silu.

Odvtedy mali bratia najvyššiu poctu tak u katolíkov ako aj u heretikov, niekoľkí baróni prijali katolícku vieru. Samotný cisár sa definitívne vzdal zámeru vyhnať bratov. Mnohí rehoľníci navyše, motivovaní príkladom našich bratov, či už v Rakúsku alebo v Čechách, obnovili svoj život, čo sa týka mravov ako aj disciplíny v ráde a bohoslužieb.

---

¹ Text sa nachádza v *Liber capitularis provinciae Bohemiae* vo Viedenskom provinčnom archíve.